

גברת ברוחה העשירה

ג'. ה. הוברד

1867

כשהגברת ברוזה העשירה יצאה לטיל, היא תמיד התנשפה והתנסמה בכבדות. חברות אמרו שזאת בגלל הגרגרנות שלה. היא ראתה ברוזים אחרים שעברו לידה והעירו ב글וג על מידותיה של הבטן שלה. אבל היא כל יום הוסיףה לארכאה שלה דבר מה משניין ביותר ולידידה טענה שהיא מרצה מיום ליום.

אר יום אחד כשחזרה הביתה מארכאה שמנה בתעללה, שם מצאה מטעמים אחדים, היא הרגישה חולשה וסחרחות.

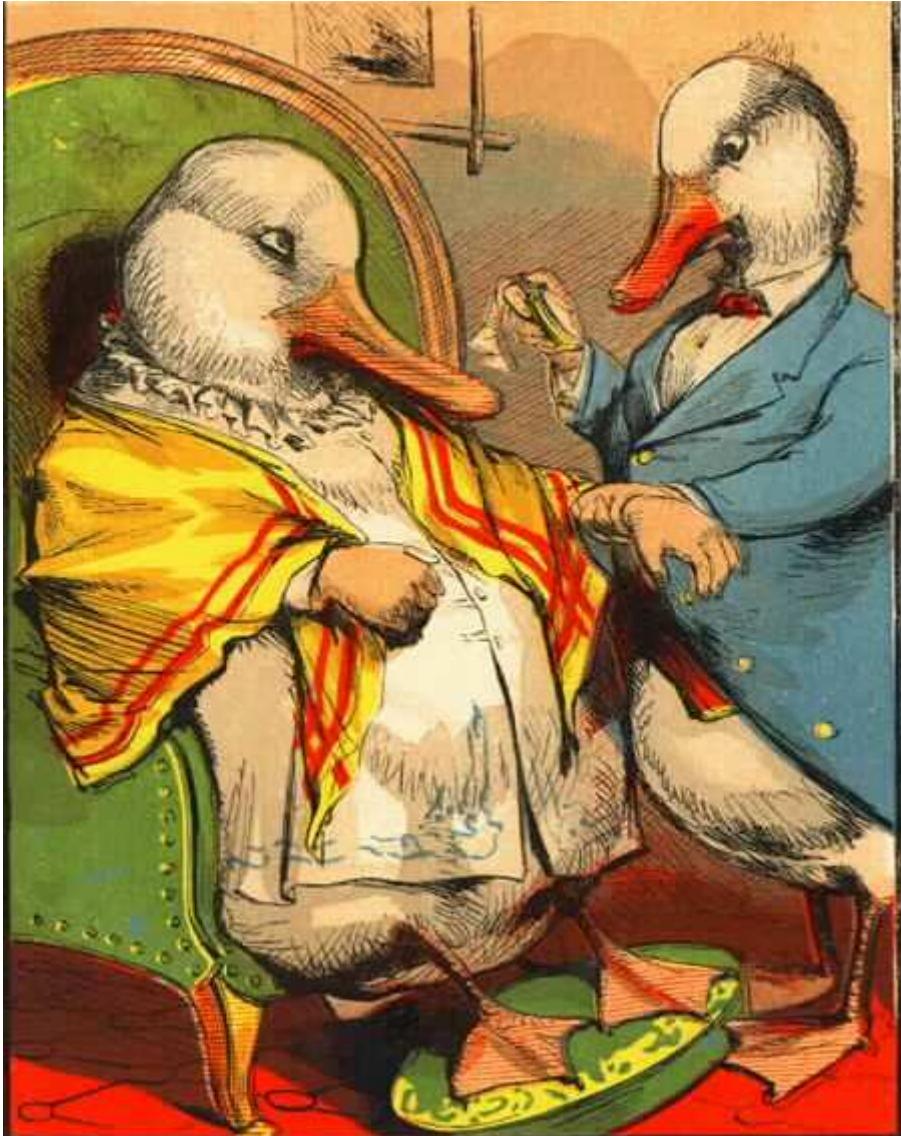

היא נפלה לארץ, וניסתה להתאושש, אך
שום דבר לא עזר וכשמצבה נעשה גרווע
יוטר, שלחה החליטה לקרוא לרופא.
הרופא, דוקטור דראק ניהל מרפאה קטנה
בערמת הצלב שבצד החצר. שם הוא נתן
לחירות החצר אבני תרופה, ומדי פעם גם
עשבי מרפא אותם הביא מנסיעותיו לארצאות
רחוקות. הרופא זהה נקרא לעזרתה של
הגברת ברוזה.

כשהוזמן דוקטור דראק לגברת ברוזה הוא ניער והחליק יפה את נוצותיו ויצא לדרך. הוא מצא את החולה שוכבת בכסא וראה את בטנה הנפוצה.

"דוקטור דראק, אני מרגישה רע מאד, סחרורית, וחלשה ולוחץ לי בחזה.

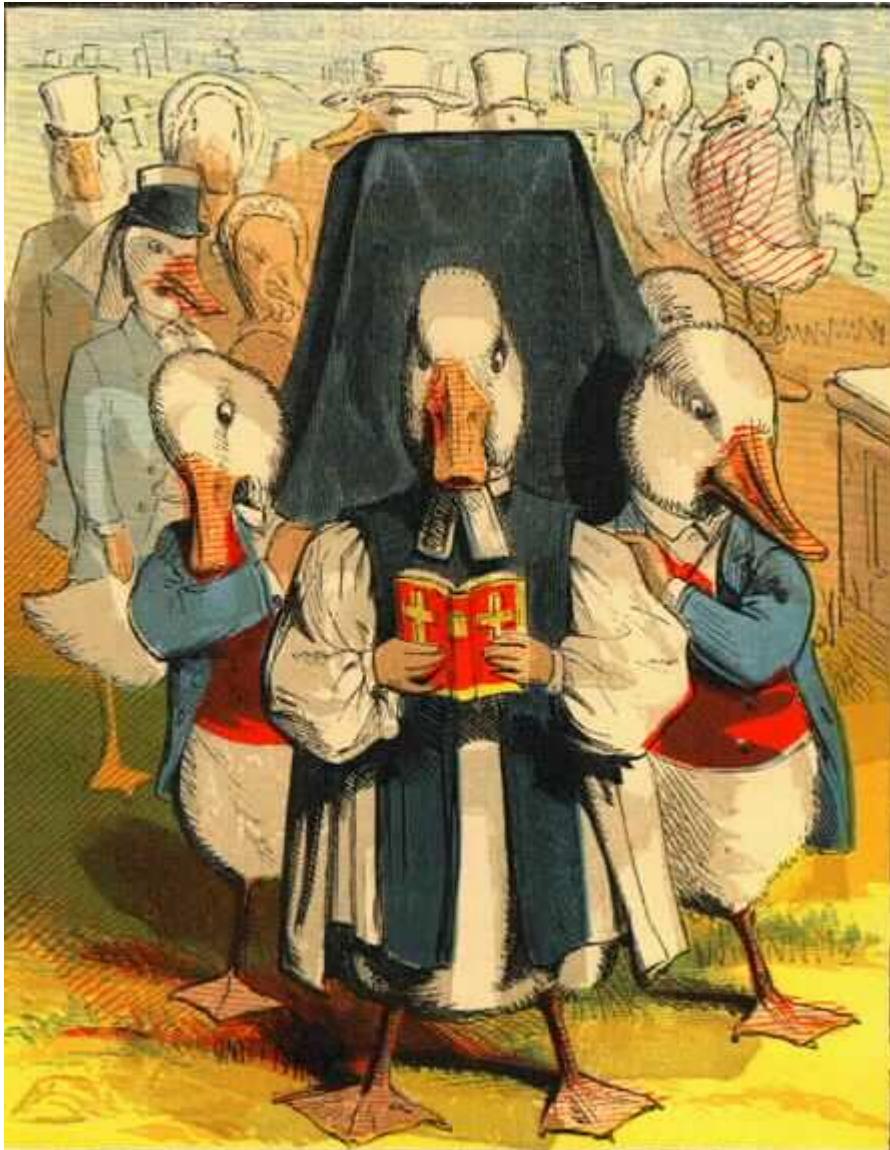

"שׁתְּדַע רָק דּוֹקְטוֹר נְחַמֵּד, אֲנִי מְעוֹלָם לֹא
מְגַזִּימָה בְּאֶכְלָה. וְלֹכַן קַשָּׁה לִי כָּל כָּר לְהַבִּין
מְדוֹעַ כּוֹאָבָת בְּטַנִּי הָעֲדִינָה. אֲנִי חֹשֶׁדֶת
שְׁקִיבְלָתִי שָׁגְרוֹן בְּגַלְל הַרְטִיבּוֹת שְׁבַתְעָלָה
בָּה בִּיקְרָתִי בְּבוֹקָר."

הַרְפָּא הַבִּיט עַלְיהָ בְּקִפְדָּנוֹת וּנוֹעַנְעָה בְּרָאָשָׂו.
לְקַח אֶת כְּפָה בְּכָפָה שְׁלָוָה וְאָמַר:
"גְּבִירָתִי, הָרָא יְלִי אֶת לְשׁוֹנָךְ." אַחֲרָכָר מְדַד
אֶת הַדּוֹפָק שְׁלָה וּבְסֻוףּ אָמַר "אֲנִי חֹשֶׁב
שְׁהַבָּעֵיה שְׁלָה נּוֹבָעָת מִיתְרַעַת האֶכְלָה וְשִׁתְיָה.

הדוֹפָק שֶׁלְךָ כֵּל כַּר נָמֹר שָׁם לֹא תִּטְפֹּלִי
בָּעֶצֶם, מִצְבָּר עַלְוָל לְהַתְדָּדרָר.
גַּבְרַת בְּרוֹזָה נָעַלְבָה קַשָּׁה מַהֲעֲרוֹת הַרְוָפָא.
"אַנְיִ חֹשֶׁבֶת, דּוֹקְטוֹר דָּרָק, שָׁאַינְךָ צָודָק כָּלָל.
לֹא יִתְכַּן דָּבָר כְּזָה כִּי אַנְיִ אָוְכַּלְתִּי מַעַט מְאֹוד
וּבְהַתְּאֻפְּקֹות רַבָּה!"
הַעֲרָתָה שֶׁל הַגַּבְרַת הַתִּיחַסָּה בָּאוֹתָה הַמִּידָּה
לְבָטָנָה הַכּוֹאָבָת וְגַם לְגַאוֹוָתָה הַפְּגּוּעָה.

בלי להתווכח הרבה נתן לה הרופא תרופה לשכור הכאבם ותחילה חשב שהיא נראית טוב יותר. אך פתאום היא נפלה, תחילה על גבה ואחר כר על צדה, נתנה "קוק" קולני ומתה.

ידידה התאספו ליד הביצה הקרובה וקברו את הגברת בטקס רב רoshם, ועל המזבח כתבו: "כאן מונחת הגברת ברוזה,
הגרגרנית המגUILה"

והברוזים הזרים מביאים הנה את
הברוזונים הקטנים שלהם, כדי שיראו למה
גורמת זילחת יתר.